

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 227/2012-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. októbra 2012 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o prijatej sťažnosti Š. H., U., zastúpeného advokátom JUDr. M. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 161/03 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Š. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 161/03 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 161/03 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Š. H. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Humenné p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Š. H. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 314,18 € (slovom tristoštrnásť eur a osemnásť centov), ktorú je Okresný súd Humenné p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. M., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 227/2012-30 zo 4. júla 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Š. H., U. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 161/03.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 161/03 koná okresný súd o žalobe sťažovateľa, ktorou sa proti svojmu niekdajšiemu zamestnávateľovi (ďalej len „žalovaný“) domáha ochrany osobnostných práv, k zásahu do ktorých malo dôjsť

tým, že za pracovný úraz, ktorý sťažovateľ utrpel, žalovaný pripisoval zodpovednosť práve sťažovateľovi, pričom túto informáciu mal žalovaný uverejniť aj vo svojej správe zverejnenej pre svojich zamestnancov na intranete. Podľa tvrdení sťažovateľa aj napriek jeho urgenciám adresovaným zákonnému sudcovi okresného súdu, ako aj napriek jeho sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu (bola vyhodnotená ako nedôvodná, pozn.) a napokon aj napriek závažnosti predmetu konania a jeho dopadu na život sťažovateľa, ktorý bol po pracovnom úraze prepustený z práce, okresný súd postupuje v danej veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa neustále prehlbuje právna neistota sťažovateľa a oddiaľuje sa právoplatné skončenie veci.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«... Okresný súd Humenné ako všeobecný súd nezabezpečil v danej právnej veci taký procesný postup, ktorý by odstránil stav právnej neistoty sťažovateľa a v dôsledku tohto postupu všeobecného súdu stav právnej neistoty sťažovateľa naďalej trvá.

K odstráneniu stavu právnej neistoty nedošlo ani po tom, čo sa sťažovateľ dožadoval zjednania nápravy u zákonnej sudkyne a nasledovne u predsedu Okresného súdu Humenné; táto sťažnosť bola predsedom súdu vybavená dňa 14. 01. 2011 ako nedôvodná. ...

... prietahy v predmetnom konaní neboli spôsobené právnou a faktickou zložitou veci (spory o ochranu osobnosti súdy bežne prejednávajú a rozhodujú). Taktiež zo správania sťažovateľa nemožno vyvodiť záver, že svojim konaním spôsobil prietahy v súdnom konaní, keďže sťažovateľ sa zúčastňoval pojednávanií a reagoval na výzvy súdu.

Osobitne sa žiada upriamiť pozornosť na postup prvostupňového súdu v čase, kedy mu bol vrátený spis z odvolacieho súdu (t. j. dňa 13. 03. 2009) s rozhodnutím o zrušení rozsudku a vrátením veci na ďalšie konanie, a s rozhodnutím o prerušení konania. Súd aj napriek ustanoveniu § 109 ods. 2 O. s. p. (druhá veta) O. s. p., v zmysle ktorého: „Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.“, sám nesledoval odpadnutie tejto prekážky, a aj napriek skutočnosti, že k tomu došlo v júli 2009, konal až na základe žiadosti sťažovateľa zo dňa 24. 09. 2009. Súd sa ďalej dôsledne neriadil pokynmi odvolacieho súdu a vo veci nariadil znalecké dokazovanie, ktoré sťažovateľ nenavrhol. Hoci súd uznesením zo dňa 15. 03. 2011 ustanovil znalkyňu a určil jej lehotu 60 dní na vypracovanie znaleckého posudku, tento do dnešného dňa nie je

vypracovaný. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu všeobecný súd nesie zodpovednosť aj za zbytočné prietahy, ktoré zapríčinili súdom ustanovení znalci, pričom v okolnostiach prípadu všeobecný súd nevykonal žiadne opatrenie na to, aby znalecky posudok bol vypracovaný v súdom ustanovenej lehote t.j. súd neurgoval znalca, neuložil mu poriadkovú pokutu a pod.). Súd síce formálne koná, ale tieto úkony nevedú k efektívnemu odstráneniu stavu právnej neistoty...

Konanie trvá viac ako 8 rokov, pričom nie je predpoklad jeho skorého právoplatného ukončenia, keďže vo veci súd prvého stupňa v súčasnosti ešte len „vyčkáva“ na doručenie znaleckého posudku.»

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa Š. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod spis. zn.: 8 C/161/2003 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Humenné prikazuje, aby vo veci vedenej pod spis. zn.: 8 C/161/2003 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi Š. H. priznáva finančné zadosťučinenie 20.000,-EUR..., ktoré je Okresný súd Humenné povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi Š. H. priznáva náhradu trov konania, ktoré je Okresný súd Humenné povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd zákonná sudkyňa v danej veci, ako aj predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr. 4007/12 zo 17. augusta 2012 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom zo 4. septembra 2012.

2.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov okresného súdu v predmetnej veci uviedla:

„Z uvedeného prehľadu vyplýva, že Okresný súd Humenné vo veci nepretržite koná od podania žaloby na súd. V prvom štádiu konania (do vyhlásenia prvostupňového rozsudku vo veci) došlo k predĺženiu daného konania tým, že žalobca podal viaceré procesné návrhy, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť, resp. predložiť spis nadriadenému súdu (3 krát podaná námietka zaujatosti, návrh na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti inému súdu a podanie dovolania voči uzneseniu KS v Prešove). Jedno pojednávanie bolo odročené z dôvodu ospravedlnenia právnej zástupkyne žalovaného pre PN a dve pre neúčast' žalobcu z dôvodu PN. Po vrátení veci z Krajského súdu v Prešove bolo konanie prerušené a to rozhodnutím samotného krajského súdu. Po odpadnutí prekážky, právoplatné rozhodnutie v inej veci, súd v konaní pokračoval. Keďže v konaní boli predložené znalecké posudky obidvoma zúčastnenými stranami, ktorých závery boli rozdielne, súd na návrh žalovaného nariadil vo veci znalecké dokazovanie. Pretože nebol do zoznamu znalcov zapísaný znalec z príslušného odboru činnosti, bolo potrebné pribrať znalca až po zložení sľubu, pričom tento úkon bol vykonaný prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica. Znalkyňa nedodrжала lehotu na vypracovanie posudku, ale požiadala o predĺženie tejto lehoty, vzhľadom na množstvo listinných dôkazov, ktoré bolo treba v znaleckom posudku vyhodnotiť. Pojednávanie, ktoré bolo nariadené po doručení znaleckého posudku účastníkom a vypracovaní uznesenia o odmene znalca, bolo odročené na žiadosť právneho zástupcu žalobcu. Ďalší termín pojednávania vo veci je nariadený na deň 10.9.2012.

Okresný súd Humenné vo veci koná bez porušenia práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ide o vec náročnú na skutkové dokazovanie, pretože je potrebné posúdiť, či žalovaný zverejnil nepravdivú informáciu o tom, že žalobca zapríčinil prevádzkovú haváriu. Ako bolo uvedené v prehľade, súd vypočul množstvo svedkov na túto okolnosť. Vzhľadom na dva rozdielne znalecké posudky predložené účastníkmi konania a návrh žalovaného, konajúca sudkyňa rozhodla o nariadení znaleckého dokazovania súdom. Krajský súd totiž zrušil prvostupňový rozsudok a nariadil vo veci konať, vrátane vykonania ďalšieho dokazovania. Konajúca sudkyňa preto postupuje v intenciách zrušujúceho uznesenia KS v Prešove.

Okresný súd Humenné súhlasí s tým, aby podľa § 30 ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z., Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom vyjadrení k stanovisku okresného súdu okrem iného uviedol:

„... sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznamuje Ústavnému súdu Slovenskej republiky, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania. ...

K vyjadreniu Okresného súdu v Humennom (ako i k vyjadreniu zákonnej sudkyne) považujem za potrebné poznamenať, že daný spor trvá viac ako 9 rokov a nie je právoplatne ukončený, pričom ani z prehľadu stavu súdneho konania nie možné ospravedlniť jasné stavy nečinnosti. Poslednou nečinnosťou je napríklad nečinnosť znalkyne, kedy znalkyňa bola ustanovená dňa 15. 03. 2011 a posudok vrátila skoro po roku, t. j. dňa 28. 02. 2012. Je potrebné zobrať na zreteľ aj samotné vyúčtovanie uvedenej znalkyne (t. j. 76 hodín), ktoré jej konajúci súd nepriznal v celosti. Ak by sme aj priznali, že uvedená znalkyňa strávila pri vypracovaní znaleckého posudku 76 hodín (tak ako sama uvádza), tak tento znalecky posudok by mal byť vypracovaný za 2 kalendárne týždne, a nie takmer jeden kalendárny rok. Okresný súd v Humennom (a ani zákonná sudkyňa) sa však k tejto zjavnej nečinnosti bližšie nevyjadrovali hoci táto nečinnosť bola výslovne v ústavnej sťažnosti namietaná), len lakonicky uviedli, že súd neporušil právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov.

K právnej zložitosti je potrebné poznamenať aj to, že v danej veci je súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, a práve aj z tohto pohľadu by malo byť konanie plynulé.

Z uvedených dôvodov máme preto za to, že sťažnosť bola podaná dôvodne a žiadame, aby súd rozhodol v zmysle jej petitu.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne

rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 C 161/03:

- 25. september 2003 – sťažovateľ sa žalobou doručenou okresnému súdu domáhal proti žalovanému (svojmu zamestnávateľovi) ochrany osobnostných práv, k zásahu do ktorých malo dôjsť tým, že žalovaný na intranete zverejnil správu, podľa ktorej za ťažký pracovný úraz, ktorý utrpel sťažovateľ, mohol on sám, resp. že prispel k jeho vzniku, pričom podľa správy inšpektorátu práce sťažovateľ nebol vinným za vznik tohto pracovného úrazu,
- 3. október 2003 – okresný súd vyzval sťažovateľa, aby zaplatil súdny poplatok za žalobu, a žalovaného vyzval, aby sa vyjadril k žalobe,
- 23. október 2003 – žalovaný sa vyjadril k žalobe,
- 24. október 2003 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok,
- 10. november 2003 – okresný súd vyzval žalovaného, aby predložil listinné dôkazy,
- 28. november 2003 – žalovaný predložil vyžiadané listiny,
- 20. január 2004 – okresný súd nariadil pojednávanie na 4. marec 2004,
- 9. február 2004 – sťažovateľ oznámil, že si zvolil právnu zástupkyňu, ktorá súčasne spresnila žalobu,
- 4. marec 2004 – po vypočutí účastníkov a svedkov bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že obidve strany mali predložiť návrhy na ďalšie dokazovanie,
- 8. marec 2004 – žalovaný si od okresného súdu vyžiadal fotokópie listín, ktoré na pojednávaní predložil do spisu zástupca Národného inšpektorátu práce (ďalej len „inšpektorát práce“),
- 19. marec 2004 – žalovaný sa vyjadril k sporu,
- 23. marec 2004 – žalovaný označil dôkazy, ktoré navrhoval vo veci vykonať, a tiež upravil žalobný petit,

- 24. marec 2004 – sťažovateľ označil dôkazy, ktoré navrhoval vo veci vykonať,
- 4. máj 2004 – okresný súd nariadil pojednávanie na 28. jún 2004,
- 24. máj 2004 – sťažovateľ oznámil mená svedkov, ktorých žiadal vypočuť,
- 24. jún 2004 – žalovaný sa vyjadril k sporu,
- 25. jún 2004 – žalovaný upozornil, že okresný súd stále uznesením nerozhodol, či pripúšťa zmenu žalobného petitu v zmysle návrhu sťažovateľa z 23. marca 2004,
- 28. jún 2004 – po vypočutí účastníkov a svedkov bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že účastníci navrhnu najneskôr do 2. júla 2004 ďalšie dôkazy,
- 15. júl 2004 – sťažovateľ sa vyjadril k predmetu konania,
- 31. august 2004 – žalovaný sa vyjadril k predmetu konania,
- 10. september 2004 – okresný súd nariadil pojednávanie na 10. november 2004,
- 10. november 2004 – po vypočutí účastníkov a svedkov bolo pojednávanie odročené na 24. január 2005 na účely predvolania ďalších svedkov,
- 7. január 2005 – právna zástupkyňa sťažovateľa oznámila, že sťažovateľa už nezastupuje, a súčasne ešte predložila spresnený žalobný petit,
- 24. január 2005 – po vypočutí účastníkov a svedkov bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že žalovaný sa mal vyjadriť k upravenému žalobnému petitu sťažovateľa zo 7. januára 2005 a tiež mali obidve sporové strany predložiť návrhy na dokazovanie,
- 28. február 2005 – sťažovateľ sa vyjadril k znaleckému posudku, ktorý iniciatívne preložil žalovaný, a súčasne okresný súd vyzval žalovaného, aby k tomu vyjadreniu zaujal stanovisko,
- 10. marec 2005 – sťažovateľ oznámil, že má nového právneho zástupcu, ktorý zároveň predložil vyjadrenie,
- 14. marec 2005 – žalovaný sa vyjadril k podaniu sťažovateľa z 28. februára 2005,
- 24. marec 2005 – právny zástupca sťažovateľa predložil listinné dôkazy,
- 10. máj 2005 – právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti a žiadala nariadiť nové pojednávanie, pričom tiež uviedla, že o uvedenom informovala aj sťažovateľa a jeho právneho zástupcu,
- 12. máj 2005 – kvôli neprítomnosti účastníkov bolo pojednávanie odročené na 7. júl 2005,
- 30. jún 2005 – žalovaný sa opätovne vyjadril k stanovisku sťažovateľa z 28. februára 2005,

- 7. júl 2005 – po vypočutí účastníkov bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že účastníci predložia návrhy na dokazovanie,
- 29. júl 2005 – okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým udelil súhlas na prístupnenie svojej zdravotnej dokumentácie pre účely súdneho konania,
- 11. august 2005 – okresný súd nariadil pojednávanie na 9. november 2005,
- 18. august 2005 – okresný súd vyzval príslušný inšpektorát práce o zaslanie listinného dôkazu,
- 24. august 2005 – inšpektorát práce predložil vyžiadaný listinný dôkaz,
- 21. október 2005 – právny zástupca sťažovateľa ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu kolízie konaní,
- 24. október 2005 – okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 9. november 2005 a nový termín nariadil na 12. január 2006,
- 10. december 2005 – právny zástupca sťažovateľa žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti sťažovateľa,
- 12. január 2006 – po oznámení okresného súdu, že v deň pojednávania bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým namietal zaujatosť sudcu, bolo na účely vybavenia tejto námietky pojednávanie odročené na neurčito,
- 20. január 2006 – spis bol predložený Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“),
- 24. január 2006 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 NcC 4/06 rozhodol, že sudca okresného súdu nie je vylúčený z prerokovania a rozhodnutia danej veci,
- 7. február 2006 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 8. február 2006 – okresný súd nariadil pojednávanie na 27. apríl 2006,
- 27. apríl 2006 – po vypočutí účastníkov a ich právnych zástupcov okresný súd vyhlásil uznesením dokazovanie za ukončené, sťažovateľ proti uzneseniu hneď na pojednávaní podal odvolanie a súčasne právny zástupca sťažovateľa predniesol návrh na odňatie veci okresnému súdu, okresný súd následne odročil pojednávanie na neurčito s tým, že právny zástupca sťažovateľa predloží písomné zdôvodnenie svojho návrhu,
- 9. máj 2006 – právny zástupca sťažovateľa predložil okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu vyhlásenému na poslednom pojednávaní konanom 27. apríla 2006, ktorým okresný súd zamietol návrh sťažovateľa na prerušenie konania, a tiež predložil aj písomné odôvodnenie na pojednávaní ním vzneseného návrhu na odňatie veci okresnému súdu,

súčasne okresný súd vyzval sťažovateľa, aby za podané návrhy zaplatil súdny poplatok, a žalovaného vyzval, aby sa k uvedeným podaniam sťažovateľa vyjadril,

- 17. máj 2006 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok,
- 25. máj 2006 – spis bol predložený krajskému súdu,
- 2. jún 2006 – okresný súd postúpil krajskému súdu vyjadrenie žalovaného,
- 15. jún 2006 – krajský súd uznesením sp. zn. 4 NcC 35/06 rozhodol o vrátení veci okresnému súdu, aby sa sudcovia okresného súdu vyjadrili „*k námietke zaujatosti*“ (správne mal zrejme byť „*k návrhu na odňatie veci okresnému súdu*“, pozn.),
- 30. jún 2006 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 24. júl 2006 – po vyjadrení sudcov okresného súdu bol spis opätovne predložený krajskému súdu,
- 26. júl 2006 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie žalovaného proti uzneseniam okresného súdu vyhláseným na pojednávaní 27. apríla 2006, ktorými okresný súd jednak nevyhovel žiadosti žalovaného na opravu zápisnice a jednak nevyhovel tiež návrhu žalovaného vypočuť ním navrhovaných svedkov,
- 26. október 2006 – krajský súd uznesením sp. zn. 7 NcC 25/06 zamietol návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti,
- 10. november 2006 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 11. december 2006 – právny zástupca sťažovateľa podal dovolanie proti uzneseniu krajského súdu z 26. októbra 2006,
- 12. december 2006 – okresný súd vyzval sťažovateľa, aby zaplatil súdny poplatok za dovolanie,
- 20. december 2006 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok,
- 11. január 2007 – spis bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „*najvyšší súd*“).
- 23. január 2007 – najvyšší súd uznesením sp. zn. 5 Cdo 6/07 konanie o dovolaní zastavil,
- 12. február 2007 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 27. február 2007 – okresný súd nariadil pojednávanie na 12. apríl 2007, súčasne uznesením uložil žalovanému, aby sa vyjadril k návrhu priloženému k predmetnému uzneseniu (k predmetnému uzneseniu však nebol pripojený žiadny návrh, pozn.),

- 16. marec 2007 – žalovaný oznámil okresnému súdu, že okrem uznesenia z 27. februára 2007 mu nebol doručený žiadny návrh, ku ktorému by sa mohol vyjadriť, a tiež zaujal stanovisko k sporu,
- 20. marec 2007 – žalovaný predložil listinné dôkazy,
- 21. marec 2007 – sťažovateľ žiadal, aby okresný súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudkom, ktorý predložil,
- 5. apríl 2007 – právny zástupca sťažovateľa predložil svoje vyjadrenie k stanovisku žalovaného zo 16. marca 2007,
- 10. apríl 2007 – sťažovateľ žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu svojej práceneschopnosti,
- 12. apríl 2007 – okresný súd odročil pojednávanie na 24. máj 2007,
- 15. máj 2007 – žalovaný sa vyjadril k znaleckému posudku, ktorý 21. marca 2007 predložil sťažovateľ,
- 18. máj 2007 – právny zástupca sťažovateľa žiadal odročiť pojednávanie nariadené na 24. máj 2007 z dôvodu potreby časového priestoru na účely konzultácie so znalcom a sťažovateľom, aby bolo možné podať kvalifikované stanovisko k obsahlemu vyjadreniu žalovaného k znaleckému posudku s tým, že uvedená skutočnosť bude oznámená aj žalovanému a jeho právnej zástupkyňi,
- 22. máj 2007 – sťažovateľ namietal zaujatosť zákonného sudcu kvôli jeho „nadštandardným“ vzťahom s právnu zástupkyňou žalovaného,
- 24. máj 2007 – kvôli neprítomnosti účastníkov bolo pojednávanie odročené na neurčito, súčasne okresný súd vyzval právnu zástupkyňu žalovaného, aby sa vyjadrila k námietke zaujatosti uplatnenej sťažovateľom,
- 4. jún 2007 – právna zástupkyňa žalovaného sa vyjadrila k námietke zaujatosti,
- 11. jún 2007 – spis bol predložený krajskému súdu,
- 15. jún 2007 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 NcC 18/07 rozhodol, že sudca okresného súdu nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania danej veci,
- 3. júl 2007 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 9. júl 2007 – okresný súd nariadil pojednávanie na 11. október 2007,

- 9. október 2007 – právny zástupca sťažovateľa navrhol, aby okresný súd v danej veci nariadil kontrolné znalecké dokazovanie, tiež upozornil, že trvajú na prerušení konania, a udelil súhlas, aby okresný súd konal v ich neprítomnosti,
- 11. október 2007 – okresný súd na pojednávaní vyhlásil uznesenia, ktorými jednak zamietol návrh na prerušenie konania a tiež upustil od ďalšieho dokazovania a napokon vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol,
- 12. november 2007 – sťažovateľ sa odvolal proti rozsudku,
- 14. november 2007 – okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi, aby zaplatil súdny poplatok za odvolanie,
- 22. november 2007 – sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku,
- 28. november 2007 – okresný súd uznesením dovyrubil sťažovateľovi poplatok za odvolanie,
- 7. december 2007 – sťažovateľ podal odvolanie aj proti uzneseniu z 28. novembra 2007,
- 11. december 2007 – žalovaný sa vyjadril k odvolaniu sťažovateľa proti rozsudku,
- 4. január 2008 – spis bol predložený krajskému súdu,
- 29. január 2009 – krajský súd uznesením sp. zn. 1 Co 3/08, sp. zn. 1 Co 4/08, sp. zn. 1 Co 5/08 a sp. zn. 1 Co 6/08 zrušil rozsudok okresného súdu z 11. októbra 2007 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, súčasne zmenil uznesenie okresného súdu z 11. októbra 2007 tak, že prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 10 C 12/05, tiež zmenil uznesenie okresného súdu o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie,
- 13. marec 2009 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 3. apríl 2009 – právny zástupca sťažovateľa oznámil zmenu adresy svojho sídla,
- 8. apríl 2009 – uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť,
- 10. jún 2009 – okresný súd zisťoval stav konania vedeného pod sp. zn. 10 C 12/05,
- 21. august 2009 – okresný súd zisťoval stav konania vedeného pod sp. zn. 10 C 12/05,
- 28. september 2009 – právny zástupca sťažovateľa žiadal, aby okresný súd pokračoval v konaní, pretože konanie sp. zn. 10 C 12/05 bolo právoplatne skončené už 29. júla 2009,
- 9. október 2009 – okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby predložil návrh na ďalšie dokazovanie,

- 30. október 2009 – sťažovateľ označil dôkazy, ktoré žiadal vykonať,
- 10. november 2009 – okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby oznámil okruh otázok, na ktoré by mal odpovedať znalec pri kontrolnom znaleckom dokazovaní,
- 26. november 2009 – právny zástupca sťažovateľa oznámil, že netrvá na znaleckom dokazovaní,
- 15. december 2009 – okresný súd nariadil pojednávanie na 8. február 2010,
- 31. december 2009 – znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok predložený sťažovateľom, oznámil, že už nevykonáva znaleckú činnosť,
- 8. február 2010 – po vypočutí právnych zástupcov účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že právní zástupcovia vyjadria svoje stanoviská k prednesom uskutočneným na pojednávaní, a tiež, že žalovaný sa vyjadrí k návrhu na zmenu žaloby predloženému na pojednávaní sťažovateľovým právnym zástupcom, súčasne sa právny zástupca sťažovateľa vyjadril k predmetu konania,
- 1. marec 2010 – právna zástupkyňa žalovaného sa vyjadrila k predmetu konania,
- 1. apríl 2010 – okresný súd uznesením pripustil zmenu žalobného petitu,
- 30. apríl 2010 – okresný súd nariadil pojednávanie na 2. jún 2010,
- 2. jún 2010 – po vypočutí právnych zástupcov účastníkov konania okresný súd pojednávanie odročil na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania,
- 17. jún 2010 – právna zástupkyňa žalovaného žiadala o predĺženie lehoty na predloženie listinných dôkazov v zmysle záverov z pojednávania,
- 9. júl 2010 – právna zástupkyňa žalovaného predložila návrhy na dokazovanie,
- 13. júl 2010 – okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby sa vyjadril k podaniu žalovaného z 9. júla 2010,
- 29. júl 2010 – právny zástupca sťažovateľa oznámil, že na to, aby sa mohol kvalifikovane vyjadriť k podaniu žalovaného, mu musia byť zaslané aj prílohy tohto podania,
- 18. august 2010 – okresný súd zaslal právnemu zástupcovi sťažovateľa požadované prílohy,
- 2. september 2010 – právny zástupca sťažovateľa sa vyjadril k podaniu žalovaného z 9. júla 2010,
- 16. september 2010 – okresný súd zaslal vyjadrenie sťažovateľa právnej zástupkyňi žalovaného na zaujatie stanoviska,

- 5. október 2010 – právna zástupkyňa žalovaného sa ospravedlnila, že z dôvodu práceneschopnosti nezaslala vyjadrenie k stanovisku sťažovateľa v súdom ustanovenej lehote, a žiadala o jej predĺženie,
- 19. október 2010 – právna zástupkyňa žalovaného predložila svoje vyjadrenie,
- 27. október 2010 – právna zástupkyňa žalovaného sa opäť vyjadrila k sporu,
- 29. november 2010 – právny zástupca sťažovateľa urgoval postup v konaní,
- 14. december 2010 – okresný súd žiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ako aj inšpektorát práce, aby oznámili, koho má okresný súd ustanoviť za znalca, keďže z oboru chémie nie je v zozname znalcov nikto zapísaný,
- 17. január 2011 – inšpektorát práce oznámil meno znalca,
- 4. február 2011 – okresný súd dožiadal Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „dožiadaný súd“), aby predvolal inšpektorátom práce označenú osobu na zloženie *„sľubu ako osoby nezapísanej v zozname znalcov...“*,
- 11. február 2011 – ministerstvo odpovedalo na výzvu okresného súdu,
- 14. február 2011 – spis bol doručený dožiadanému súdu,
- 7. marec 2011 – žalovaný sa vyjadril k sporu,
- 10. marec 2011 – spis bol po vybavení dožiadania vrátený okresnému súdu,
- 15. marec 2011 – okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie v odbore chémia, chemické technológie s tým, že znalecký posudok mal byť spracovaný do 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. marca 2011,
- 30. marec 2011 – sťažovateľ sa odvolal proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania, a to proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy znalca,
- 14. apríl 2011 – ustanovená znalkyňa žiadala o zaslanie spisu,
- 3. október 2011 – okresný súd zisťoval stav znaleckého dokazovania,
- 24. október 2011 – znalkyňa oznámila, že znalecký posudok predloží do 31. decembra 2011,
- 4. november 2011 – právny zástupca sťažovateľa navrhol vypočúť znalca, ktorý spracúval skorší posudok na pojednávanie,
- 16. január 2012 – okresný súd žiadal ustanovenú znalkyňu, aby predložila znalecký posudok,

- 28. február 2012 – okresnému súdu bol predložený znalecký posudok,
- 9. marec 2012 – okresný súd žiadal znalkyňu, aby špecifikovala svoju odmenu,
- 20. apríl 2012 – okresný súd uznesením rozhodol o znalečnom,
- 2. máj 2012 – okresný súd zaslal právnym zástupcom oboch sporových strán uznesenie o znalečnom, a tiež znalecký posudok na zaujatie stanoviska,
- 9. máj 2012 – právny zástupca sťažovateľa podal odvolanie proti uzneseniu o znalečnom,
- 10. máj 2012 – právny zástupca odporcu sa vyjadril k znaleckému posudku,
- 15. máj 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 25. jún 2012,
- 22. máj 2012 – právny zástupca sťažovateľa žiadal o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu kolízie konaní,
- 23. máj 2012 – okresný súd u právnych zástupcov zisťoval, aké termíny by boli pre nich vhodné na nariadenie pojednávania,
- 25. máj 2012 – okresný súd vydal opravné uznesenie k uzneseniu o znalečnom z 20. apríla 2012,
- 8. jún 2012 – okresný súd oznámil zrušenie nariadeného pojednávania,
- 12. jún 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 10. september 2012,
- 10. september 2012 – po vypočutí prítomných účastníkov bolo pojednávanie na účely predvolania ďalších svedkov odročené na 19. október 2012.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak

porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 161/03 o žalobe o ochranu osobnosti došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmet označeného konania sa priamo týka osobného statusu sťažovateľa, takže v danom prípade ide o mimoriadne citlivé konanie (I. ÚS 129/06), ktoré si vyžaduje mimoriadne starostlivý prístup súdu, a jeho účel možno efektívne naplniť len vtedy, ak súd rozhodne v primeranom čase od podania žaloby, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04, I. ÚS 241/06).

1. Pokiaľ ide o kritérium „právna a faktická zložitost' veci“, ústavný súd konštatuje, že konanie o ochranu osobnosti nie je vo všeobecnosti po právnej a skutkovej stránke

zložitým konaním a patrí do štandardnej rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva s rozsiahlou judikatúrou v tejto oblasti. Ústavný súd síce v danom prípade pripúšťa určitú faktickú zložitost' veci súvisiacu s nariadením znaleckého dokazovania, ktorého nariadenia sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal sám sťažovateľ (9. októbra 2007), avšak podľa názoru ústavného súdu v danom prípade ani táto skutočnosť neprispela k podstatnému predĺženiu posudzovaného konania.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ústavný súd na jeho strane nezistil v podstate žiadne také skutočnosti, ktoré by na prvý pohľad prispeli k predĺženiu posudzovaného konania, avšak na strane druhej ústavný súd podotýka, že sťažovateľ musí ako účastník konania strpieť predĺženie konania v dôsledku ním realizovaných procesných oprávnení priznaných mu zákonom. Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ napríklad opakovane upravoval žalobu a jej petit (9. februára 2004, 23. marca 2004, 7. januára 2005 a 8. februára 2010), čo je síce jeho procesným právom, avšak z hľadiska ustálenia predmetu konania dôležitého pre určenie smerovania dokazovania to spôsobuje zdržanie konania, s ktorým musí sťažovateľ počítať. Obdobne je to tak aj pri realizovaní procesného práva sťažovateľa ako účastníka konania podávať riadne opravné prostriedky (z tohto dôvodu bol spis na krajskom súde od 4. januára 2008 do 13. marca 2009, t. j. viac ako 1 rok a 2 mesiace, pozn.), mimoriadne opravné prostriedky (z tohto dôvodu bol spis na najvyššom súde od 11. januára 2007 do 12. februára 2007, t. j. 1 mesiac, pozn.), ako aj námietky zaujatosti (z tohto dôvodu sa spis nachádzal na krajskom súde celkovo trikrát v celkovej dĺžke viac ako 6 mesiacov, a to od 20. januára 2006 do 7. februára 2006, od 25. mája 2006 do 30. júna 2006 a po vrátení a doplnení veci od 24. júla 2006 do 10. novembra 2006, a napokon od 11. júna 2007 do 3. júla 2007, pozn.). Z uvedených dôvodov sa tak spis nachádzal na súdoch vyššej inštancie viac ako 1 rok a 9 mesiacov. Túto dobu síce nie je možné pripočítať na vrub sťažovateľovi, pretože uvedenými podaniami iba realizoval svoje procesné práva účastníka konania, avšak túto dobu musí sťažovateľ strpieť, pretože za jej trvanie nenesie zodpovednosť ani okresný súd (pozri ďalej, pozn.)

Okrem toho ústavný súd tiež zistil, že napríklad právny zástupca sťažovateľa sa 9. októbra 2007 sám domáhal nariadenia znaleckého dokazovania, avšak už 26. novembra

2009, keď ho okresný súd vyzval, aby uviedol otázky pre znalca, oznámil, že na znaleckom dokazovaní netrvá. Túto skutočnosť tiež nie je možné v konečnom dôsledku pripočítať na ťarchu sťažovateľa, avšak svedčí o rozpačitosti a nejednotnosti právnym zástupcom sťažovateľa zvoleného postupu v konaní o ochranu práv sťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd s prihliadnutím na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, zaoberal aj postupom okresného súdu, pričom ústavný súd v jeho potupe nezistil žiadne obdobie absolútnej nečinnosti, ktoré by mohlo, resp. ktoré by ovplyvnilo celkovú dobu posudzovaného konania.

Okresný súd podľa zistenia ústavného súdu uskutočnil vo veci dosiaľ celkovo 13 pojednávaní, pri svojom postupe sa snažil zachovávať princíp kontradiktórnosti konania a vyjadrenia účastníkov konania zasielal na zaujatie stanoviska protistrane tak, aby im na pojednávaní boli zrejmé ich vzájomné postoje, a tiež primerane reagoval na procesné návrhy účastníkov konania. Okresnému súdu nemožno na ťarchu pripočítať obdobie, keď sa spis nachádzal na súdoch vyššej inštancie z dôvodu konania o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, prípadne o námietke zaujatosti, pretože v tomto období okresný súd objektívne nemohol ovplyvniť priebeh a ani plynulosť konania. Na ťarchu okresného súdu nemožno pripočítať ani obdobie trvania objektívnej prekážky pokračovania konania, ktorou bolo prerušenie konania v čase od 29. januára 2009 do 29. júla 2009.

Skutočnosťou, ktorú však možno okresnému súdu vytknúť, bol jeho málo rázny a plynulý postup voči ustanovenej súdnej znalkyni, ktorá sa s predložením znaleckého posudku oproti stanovenej 60-dňovej lehote omeškala o 8 mesiacov. Okrem tohto ústavný súd tiež poukazuje na skutočnosť, že dosiaľ nebolo rozhodnuté o odvolaniach sťažovateľa z 30. marca 2011 proti uzneseniu z 15. marca 2011, ktorým mu bola uložená povinnosť zložiť preddavok na znalecké dokazovanie, a o jeho odvolaní z 9. mája 2012 proti uzneseniu o znalečnom z 20. apríla 2012, pričom na účel ich vybavenia nebol spis stále predložený krajskému súdu.

Vzhľadom na celkovú dĺžku napádaného konania (9 rokov) ústavný súd konštatuje, že táto je ako celok neprijateľná a odporujúca imperatívu primeraného a plynulého konania, ktorý vyplýva z čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedených zistení ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 161/03 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 20 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na zistenú neefektívnu činnosť okresného súdu považuje za primerané v sume 1 000 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu v celkovej sume 314,18 € vrátane 20 % DPH (právny zástupca predložil osvedčenie platiteľa DPH).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia s'ťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2011 je 123,50 € a hodnota režijného paušálu je 7,41 €. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2012 je 127,17 € a hodnota režijného paušálu je 7,63 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol s'ťažovateľovi nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2011 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie s'ťažnosti ústavnému súdu) v celkovej sume 314,18 € vrátane režijného paušálu a 20 % DPH, a tiež mu vznikol nárok na úhradu trov za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2012 (vyjadrenie k stanovisku okresného súdu) v celkovej sume 161,76 € vrátane režijného paušálu a 20 % DPH. S'ťažovateľovi tak vznikol nárok na úhradu trov v celkovej sume 475,94 €.

Vzhľadom na to, že právny zástupca s'ťažovateľa si uplatnil nárok na úhradu trov iba v sume 314,18 €, ústavný súd túto náhradu s'ťažovateľovi priznal v sume uplatneného nároku, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2012